

**LIETUVOS ARCHITEKTŲ RŪMŲ
VILNIAUS REGIONINĖS ARCHITEKTŪROS TARYBOS
IŠVADA**

2021 m. spalio 20 d.,
Vilnius

Posėdžio pirmininkas – Juozas Vaškevičius.

Posėdžio sekretorius – Žilvinas Sperauskas.

Vilniaus regioninės architektūros tarybos (toliau – Taryba) nariai, dalyvavę priimant sprendimą: Saulius Motieka, Gintaras Čaikauskas, Irena Kliobavičiūtė, Sigitas Kuncevičius, Gintaras Klimavičius, Aleksandras Gvildys, Marija Nemunienė, Robertas Zilinskas, Donatas Laucius, Sigitas Sparnaitis, Saulius Misevičius.

Nuo projekto svarstymo uždaroje posėdžio dalyje nusišalinę Tarybos nariai: Vilniaus miesto savivaldybės vyriausiasis architektas Mindaugas Pakalnis.

Tarybos posėdyje paaiškinimus davė, pasisakė:

Projektuotojo UAB „Aketuri Architektai“ projekto vadovas Lukas Rekevičius.

Prašymo pateikėjai:

Projektuotojas UAB „Aketuri Architektai“, projekto vadovas Lukas Rekevičius.

Posėdis vyko 2021 m. spalio 20 d. nuotoliniu būdu per internetinę platformą „Zoom“ (Meeting ID: 958 1386 8972).

Posėdžio vaizdo, garso įrašai: darytas 1 (vienas) vaizdo-garso įrašas „2021-10-20 Vilniaus RAT.mp4“ (įrašo trukmė 04:26:26).

I. NAGRINĖJAMI KLAUSIMAI

2021 m. spalio 20 d. prie Lietuvos architektų rūmų veikianti Vilniaus regioninė architektūros taryba svarstė UAB „Aketuri Architektai“ prašymą dėl **Siurblinės pastato pritaikymo gyvenamajai paskirčiai Maironio g. 27A, Vilniuje, rekonstravimo projektinių pasiūlymų** (toliau – Projektas):

1. *„Prašymą teikiame savo noru, prieš įvykstant viešajam susirinkimui. Tarybos prašome pasiūlymus nagrinėti visais aspektais <...>“*

Prie prašymo pateikti dokumentai:

- Siurblinės pastato pritaikymo gyvenamajai paskirčiai Maironio g. 27A, Vilniuje, rekonstravimo projektiniai pasiūlymai.

Projekto svarstymas vyko tokia tvarka: viešoje Tarybos posėdžio dalyje Projektą pristatė projekto vadovas Lukas Rekevičius, Tarybos narys Gintaras Čaikauskas pristatė Projekto recenziją. Pasisakė Vilniaus miesto savivaldybės vyriausiasis architektas Mindaugas Pakalnis. Atviroje posėdžio dalyje pasisakė Tarybos nariai bei posėdžio svečiai, uždavė klausimus projektuotojo atstovui, iš klausė atsakymų, vyko atvira diskusija tarp posėdžio dalyvių. Paskui vyko uždara Tarybos posėdžio dalis, kurioje Tarybos nariai diskutavo, pateikė savo argumentus, vertinimus, išvadas.

II. PRAŠYMO NAGRINĖJIMUI REIKŠMINGOS APLINKYBĖS

Projekte pateikti duomenys:

PROJEKTO PAVADINIMAS: Siurblinės pastato pritaikymo gyvenamajai paskirčiai Maironio g. 27A, Vilniuje, rekonstravimo projektas.

PROJEKTO NR.: A130.

PROJEKTO ETAPAS: Projektiniai pasiūlymai (PP).

STATINIO ADRESAS: Maironio g. 27A, Vilnius.

STATYTOJAS: UAB „Siguva“, Jogailos g. 4, 01116 Vilnius.

PROJEKTUOTOJAS: UAB „Aketuri Architektai“, Raugyklos g. 3-1, 01140 Vilnius.

PROJEKTO VADOVAS (PV): Lukas Rekevičius, atestato Nr. A 1451.

PROJEKTO ARCHITEKTŪRINĖS DALIES VADOVĖ (PDV): Milda Rekevičienė, atestato Nr. A 1463.

PROJEKTO AUTORIAI: Lukas Rekevičius, Milda Rekevičienė, Valdonė Mitkevičiūtė, Povilas Marozas.

STATINIO PASKIRTIS: 6.3. gyvenamosios paskirties (trijų ir daugiau butų (daugiabučiai) pastatai.

STATINIO KATEGORIJA: Ypatingasis statinys.

STATYBOS RŪŠIS: Rekonstravimas.

TERITORIJŲ PLANAVIMO DOKUMENTAI, NEKILNOJAMOJO KULTŪROS PAVELDO APSAUGOS REGLAMENTAI:

- Vilniaus miesto savivaldybės teritorijos bendrasis planas (TPDR reg. Nr. T00086338);
- LR kultūros paminklo U1P Vilniaus senamiesčio apsaugos reglamentas;
- Vilniaus senamiesčio apsaugos zonos reglamentas.

BENDRIEJI RODIKLIAI:

SKLYPAS	po rekonstravimo	prieš rekonstravimą
Sklypo plotas	1 804 m ²	
Sklypo užstatymo intensyvumas	0,26	0,14
Sklypo užstatymo tankis	44 %	46 %
Statinių užimtas žemės sklypo plotas	800 m ²	824 m ²
Sklypo apželdintas plotas	18 %	~0 %
Automobilio stovėjimo vietų sk.	3 vt.	
DAUGIABUTIS GYVENAMASIS NAMAS		
Bendras pastato plotas	1 068 m ²	889,63 m ²
Antžeminis pastato plotas	472 m ²	247,35 m ²
Požeminis pastato plotas	596 m ²	642,28 m ²
Pastato tūris	5 790 m ³	5 792 m ³
Aukštų skaičius	1 a.	1 a.
Vid. pastato altitudė	117,76	113,82
Vid. žemės altitudė	109,54	
Energinio naudingumo klasė	A++	

Projekto vadovo Luko Rekevičiaus pristatymas:

o Projektuojama sklype Maironio 27A, Vilniuje, kuriame yra esama siurblinė. Pasikeitus technologijai, pati siurblinė šiuo metu nenaudojama, likę tik vamzdžiai. Užsakovas nori siurblinės pastatą pritaikyti gyvenamajai paskirčiai, pastatas būtų skirtas vienai šeimai.

o Architektūrinis konkursas projektuojamam objektui nėra privalomas, nes pastato dydis yra ženkliai mažesnis už mažiausią reikalaujamą.

o Pagal Vilniaus miesto bendrąjį planą (BP) šioje vietoje yra pagrindinio centro zona, joje galima ir GM teritorija, skirta visų tipų gyvenamiesiems pastatams. Maksimalus pastatų aukštis iki 16 m, užstatymo tankumas iki 80%. Sklypas yra ir stipriai pažeisto gamtinio karkaso zonoje. Pagal BP aukštingumo schemą šioje vietoje pastatų aukštis yra 13-16 m nuo žemės paviršiaus. Reglamentuojamas užstatymo tipas yra laisvo planavimo. Teritorijoje taikomi prioritetiniai urbanistinių struktūrų ir viešųjų erdvių taikomųjų tyrimų, tvarkybos, tvarkomieji paveldosaugos ir statybos darbai.

o Pagal Vilniaus senamiesčio apsaugos zonos reglamentą sklypas yra 67B kvartale. Nagrinėjamas pastatas pažymėtas kaip „Kiti statiniai“, statinių tvarkymo režimas yra restauravimas-atkūrimas. Pagal specialųjį sklypo reglamentą jame galimi remonto, rekonstravimo, nedidinant tūrio ir aukštingumo, griovimo darbai.

o Pagal Vilniaus senamiesčio apsaugos reglamento naudojimo režimų planą sklype galimas universalus naudojimas, pagal tvarkymo režimų planą galima užstatymo rekonstrukcija, papildymas.

o Nagrinėjant istorinę medžiagą, svarbiausia buvo iššifruoti ir identifikuoti nagrinėjamos vietos erdvinį kodą. Yra atlikti A. Racevičienės istoriniai tyrimai, pademonstruotos istorinės nuotraukos. Iš nagrinėjamo

sklypo prieigų leidžiantis Bokšto gatve žemyn atsiveria vienos įspūdingiausių senamiesčio panoramų, taip pat dominuoja tvoros ar „aklini“ fasadai be angų, atsiveriančioje panoramoje matomas daugiaplaniškumas.

- o Pagal vienintelį istorinį žemėlapi – 1808 m. Grunerto planą, žinoma, kad šioje vietoje buvo pastatas, spėjama mūrinis. Kituose istoriniuose planuose informacijos apie pastatus nėra.

- o Kita svarbi duotybė esamoje situacijoje – Šv. Kazimiero gatvė, kuri iki antrojo Pasaulinio karo buvo akligatvis iki dabar esančios arkos, kurios taip pat nebuvo. Gatvės atkarpa nuo arkos iki Bokšto gatvės nėra autentiška. Šioje gatvės atkarpoje atsiveria įspūdinga panorama, kuri yra nagrinėjamo sklypo vietoje, todėl projektuojant pastatą buvo stengiamasi kiek įmanoma išsaugoti esamą vaizdą. Be to, esamas „žalias“ siurblinės stogas miestiečių naudojamas kaip viešoji erdvė.

- o Greta nagrinėjamo sklypo esančios dominantės – Vilniaus gynybinės sienos bastėja (vad. „Barbakanas“), Česlovo Milošo laiptai, Šv. Kazimiero bažnyčia, Rotušės aikštė. Skersai sklypo praėjo miesto siena, vietomis rasta jos liekanų, sienos kontūras yra spėjamas, tiksliai vieta nėra žinoma.

- o Be esamų saugotinių duotybių – įspūdingų panoramų nuo Bokšto, Šv. Kazimiero gatvių, jų daugiaplaniškumo, yra ir dar viena duotybė – utilitarus, sovietmečio laikų siurblinės fasadas nuo Maironio gatvės pusės, kuris nepuošia miesto ir turėtų būti keičiamas.

- o Dar vienas aplinkos elementas – į sklypą patenka medžių guotas, kuris įstrižai „susikerta“ su miesto gynybine siena, jį taip pat siekiama išsaugoti.

- o Analizuojant aplinkinį užstatymą pastebima, kad vyraujantis perimetrinis užstatymas ties sklypo vieta „subyra“ ir yra laisvo užstatymo, aplinkiniai istoriniai pastatai neformuoja perimetro. Pačioje Bokšto gatvėje dominuoja tvoros, pagrindiniai pastatų fasadai yra atsukti nei į gatvę, o į šlaito pusę, į Užupį. Todėl atsižvelgiant į istorinį kontekstą, projektuojamas pastatas Bokšto gatvės išklotinę formuoja aklinais fasadais, o „atsiveria“ į šlaitą. Taip pat yra svarbu išsaugoti Bokšto ir Šv. Kazimiero gatvių panoramas, susiformavusią viešąją erdvę.

- o Juridiškai yra apribojimas nedidinti esamo pastato tūrio, registruotas tūris yra 5792 m³. Projektuojama tik toje iškasto reljefo dalyje, kurioje statant siurblinę yra sunaikinti visi istoriniai sluoksniai.

- o Esamą tūrį norima suskaidyti, išvengti vieno didelio pastato, esamas tūris „subyra“ į mažesnes dalis, kurios funkciškai apjungiamos. Tarp suskaidyto tūrio dalių plyšiuose formuojami praėjimai, atkartojama siaurų senamiesčio gatvių su aklinais fasadais ar tvoromis tema. Masyviems, griežtiems tūriams siekiama suteikti senamiesčiui būdingą stogų siluetą. Formuojant stogus, „gaudant“ jų kryptis, pateikiama subtili užuomina į toje vietoje buvusią miesto gynybinę sieną, stogų kryptis atkartoja spėjamą sienos kontūrą. Tokiu būdu akcentuojama gynybinė siena, kuri tarsi ateina ir įsikerta į projektuojamą tūrį, tuomet stogais, dangų ar interjero elementais atkartojama menama jos vieta, vėliau ji išlenda už projektuojamo tūrio. Tūrio, stogų modeliavimui įtakos turi ir atsiveriančios panoramos nuo Bokšto ir Šv. Kazimiero gatvių.

- o Taip pat tarp reglamentuojamų parametru yra rekonstruojamo pastato aukštis ir aukštingumas. Esamo pastato aukščiausio taško altitudė yra 113,82 m, rekonstruojant altitudė padidinama iki 117,76 m. Pristatyta išklotinė, kurioje matoma, kaip esami ir rekonstruojamas pastatas žemėja kartu su šlaitu. Aukštingumas (aukštų skaičius) rekonstruojant negali būti keičiamas, esamo pastato registruotas aukštų skaičius yra 1. Aukštų skaičius skaičiuojamas remiantis aplinkos ministerijos, valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos (VTPSI), žemės ūkio ministerijos paaiškinimais. Užstatymo statybos zonoje žemės paviršiaus projektuojamų altitudžių vidurkis yra 109,54 m. Rūsiu laikomos patalpos, kurių daugiau kaip pusė aukščio yra žemiau projektuojamo (o ne esamo) žemės paviršiaus, tokį išaiškinimą pateikė VTPSI. Pademonstruotas pjūvis, kuriuo remiantis rekonstruojamo pastato aukštingumas yra 1 aukštas.

- o Pademonstruotas projektuojamas tūris miesto 3D modelyje, žvelgiant iš miestui svarbių apžvalgos taškų - nuo Gedimino kalno, Trijų kryžių kalno, Subačiaus gatvės, Šv. Jonų varpinės. Projektuojamas tūris neužgožia nei matomo žalio šlaito, nei esamų pastatų.

- o Funkciškai tai yra vienai šeimai skirtas gyvenamasis namas. Šeima gyvens bute Nr. 3, svečiams skirtas butas Nr. 1, o aptarnaujančiam personalui butas Nr. 2, pristatyti funkciniai ryšiai tarp butų. Taip pat numatyta vieša erdvė su vaikų žaidimo aikštele ir poilsio vieta, skirta ne tik sklypo naudotojams, bet ir miestiečiams. Apatinėje dalyje yra vienas garažas su bendra ūkine patalpa, garažas skirtas keliems automobiliams.

- o Rekonstruojamam pastatui miesto savivaldybė išdavė projektinių pasiūlymų rengimo užduotį.

- o Šiuo metu pagal kadastro duomenis sklypas yra užstatytas 100%, tiek sklypo plotas, tiek registruotas užstatymas yra 1 804 m². Vadovaujantis Priklausomųjų želdynų normų (plotų) nustatymo tvarkos aprašu, taikoma 5.1. p. išimtis, kuri senamiesčiuose leidžia nesilaikyti priklausomųjų želdynų normos, tačiau negali būti mažinamas esantis želdynų plotas, o jis nagrinėjamo atveju yra 0. Tuo pačiu sklypas yra stipriai pažeisto

gamtinio karkaso teritorijoje, jose užstatymo tankis gali būti didesnis nei 50%, tačiau tokiu atveju priklausomųjų želdynų norma turi būti padidinta ne mažiau kaip 10%. Numatomas užstatymo tankis yra 44%, numatyta apželdinti sklypo dalis 18%. Sklype viešojoje apžvalgos aikštelėje sodinami medžiai, apželdinamas atskirimas tarp viešos erdvės - Č. Milošo laiptų ir projektuojamo pastato, sodinami medžiai apatinėje sklypo dalyje prie įvažiavimo, taip pat vietomis gali būti apželdinti aklini pastato fasadai.

- Pristatyti bendrieji rekonstruojamo pastato rodikliai.
- Rekonstruojamo pastato apatiniame aukšte (-2 a.) yra paliekami esamos šiluminės trasos vamzdžiai, kurie rūšį padalina į dvi zonas: šeimininkų garažą ir erdvę įvairiems hobiams, svečių automobiliams. Į viršutinius auštus patenkama laiptais ir liftu. Aukštesniame aukšte (-1 a.) yra vienas butas skirtas svečiams, vienas butas skirtas aptarnaujančiam personalui ir dalis trečio – šeimininkų buto, kuriame yra atskiri miegamieji apsilonkantiems artimiausiems šeimos nariams. Pagrindinis šeimininkų buto patalpos yra viršutiniame aukšte (1 a.), išskirtos privati (miegamasis, sporto salė, sauna, san. mazgai, atskiri moters ir vyro darbo kambariai) ir šeimos (virtuvės (pagrindinė ir ūkinė), valgomieji) zonos, numatyta atskira privati terasa. Į viešą terasą viršutiniame lygyje patenkama tik iš Bokšto gatvės.
- Pademonstruoti pastato pjūviai, fasadų išklotinės. Į Bokšto gatvės pusę atskuti aklini fasadai, nekonkuruojantys su gynybine siena, tvoros griuvėsiais, o pagrindiniai fasadai atskuti į Maironio gatvės pusę, į Užupį.
- Fasadų apdailai siūloma naudoti plytas, kurio taip pat būtų ir ant stogo, plytų apdaila padėtų įsilieti į „griuvėsių aplinką“. Kadangi beveik nėra duomenų apie šioje vietoje buvusius istorinius pastatus, tik tai, kad šioje vietoje buvo gynybinė siena, senamiesčio tūrių ar formų, jų bruožų, elementų, čerpių stogų atkartojimo ar interpretacijos atsisakyta sąmoningai. Apatiniame aukšte yra utilitarus garažas, jo fasado apdailai bandyta ieškoti sąsajų su senamiesčio vartais, apdaila galėtų būti medinė, panaudojant rombo formos motyvą.
- Pademonstruotos objekto ir aplinkos maketo nuotraukos, vizualizacijos. Iš pagrindinių apžvalgos taškų tiek leidžiantis, tiek kylant Bokšto gatve, taip pat iš Šv. Kazimiero gatvės pusės matomi panoraminiai vaizdai įtakojami minimaliai, objektas darniai įsilieja į esamą aplinką.

Tarybos nario Gintaro Čaikausko Projekto recenzijos pristatymas:

- Recenzijos tikslas nėra atsakyti į klausimus, bet labiau atkreipti dėmesį bei iškelti tuos klausimus, į kuriuos Taryba turėtų atsakyti arba pareikšti nuomonę.
- Pirmas pastebėjimas, kad objekto pavadinimas – daugiabutis gyvenamasis pastatas, nors Projekto pristatyme buvo minimas ir vienbutis. Statybos rūšis – rekonstravimas, objekto pavadinimas „Siurblinės Maironio g. 27A, Vilniuje, rekonstravimo projektas (Siurblinės pastato pritaikymas gyvenamajai funkcijai)“, todėl galėtų būti konversija.
- Pagal nurodytą pastato bendrąjį plotą - 1068 m², architektūrinis konkursas projektuojamam objektui nėra privalomas.

Bendrieji pastato rodikliai. Pagal pristatytus bendruosius pastato rodiklius reiktų atkreipti dėmesį, kad viskas yra mažinama, išskyrus užstatymo intensyvumą. Pastato antžeminis plotas mažesnis už požeminį plotą.

Automobilių stovėjimo vietų skaičius nurodytas 3, nagrinėjamoje zonoje minimalus koeficientas 0,25 ir maksimalus 0,5.

Nuo alt. ±0.00 pastatas iškyla 13,76 m. Realiai didinamas pastato aukštis, formaliai nekeičiant aukštingumo, nes apatiniai lygiai pateiktuose pasiūlymuose traktuojami kaip rūšys. Autoriai teikia tam tikslui įrodyti skirtas skaičiavimo schemas. Pagal BP leistinas aukštis iki 16 m.

○ *Apželdinimas.* Apželdinta sklypo dalis 18% (pagal tai, kad dabar registruotas pilnai užstatytas plotas, taikant išimtį, apželdinimo plotas nereglamentuojamas. Remiamasi aplinkos ministro 2017-05-30 įsakymo 5.1 punktu: senamiestyje želdynų norma neprivaloma, tačiau negali būti mažinamas esantis želdynų plotas, jeigu jis ne didesnis už želdynų normą (naujai statybai – 25%)). Sklypas pagal BP - stipriai pažeisto gamtinio karkaso teritorijoje, taigi „kitos paskirties“ sklypų tankis gali būti ir didesnis nei 50%, tačiau priklausomųjų želdynų norma turi būti padidinta 10%. Esamas ir reikalingas želdynų kiekis (pagal priklausomųjų želdynų normas) yra 0%. Norint daryti tankumą daugiau nei 50%, reiktų numatyti +10% želdinimą. Projekte numatytas 18% želdinimas.

○ *Vietos ypatybės.* Sklypas yra istoriškai susiklosčiusioje jungtyje tarp miesto centro ir priemiesčio, gerai matomas. Šioje vietoje stovėjo gynybinė siena, mūrinis pastatas, egzistavo kultūrinis sluoksnis. Šilumos tinklų siurblinės pastatas, pasikeitus technologijai, neveikia. Netoliese yra visuomenei svarbūs pastatai –

bastėja, Misionierių bažnyčios ansamblis, istorinio miesto kvartalų dalys, siluete iškyla Šv. Kazimiero bažnyčia, Šv. Dvasios vienuolynas, Šv. Mergelės Marijos Ramintojos bažnyčios bokštai ir kt. Reljefo perkrytis ryškiai formuoja dvi terasas, iš jų atsiveria įspūdingos Vilnios pakrančių bei senamiesčio panoramos.

- *Atitikimas 2020 m. miesto bendrajam planui.* BP ruda spalva - pagrindinio centro zona, senamiesčio II zona, kvartalas 67 B. Galimiems pokyčiams nustatyti itin aukšti reikalavimai, galioja tekstiniai reglamentai 04, 05, 09, 10 (Užstatymo ir viešųjų erdvių struktūros formuojamos pagal teritorijai būdingus istorinius erdvių formavimo principus), 18 (Papildomi reglamentai numatyti Nekilnojamojo kultūros paveldo brėžiniuose ir reglamentų lentelėje (BP Aiškinamojo rašto priedas 2), 32 (Teritorijai ar jos daliai (pagal BP Gamtinio karkaso schemą) taikyti Gamtinio karkaso nuostatų reikalavimus). Pagal teritorijos naudojimo tipo nustatytus reikalavimus šioje vietoje galima gyvenamoji aplinka bei viešosios erdvės, tam neprieštarauja ir galimi žemės naudojimo būdai. Tai yra kitos paskirties žemė, nurodyto aukštų skaičius nėra, leistinas aukštis nuo žemės paviršiaus 16 m, užstatymo tipas – kitas, leistina nelaidžių dangų dalis 80%.

- *Teritorijoje taikomų darbų prioritetai.* BP oranžinė spalva – galimi tvarkomieji statybos (pritaikymo, rekonstravimo, atkūrimo) ir kraštotvarkos darbai vykdomi nepažeidžiant nustatytų vertingųjų savybių, išsaugant prarastų urbanistinių struktūrų fragmentus (pamatus, rūsius ir kt.).

- *Teritorijos užstatymo morfotipas.* BP „magenta“ spalva LP – laisvo planavimo užstatymas.

- *Archeologijos tyrimai.* 2018 m. tyrimų metu 18 m² plote padaryti 4 šurfai. Atkasta XVII a. gotikinių plytų, stambių akmenų. Tai patvirtino buvusios gynybinės sienos, jos kontraforso vietą. Rasta ir įvairių daiktų – monetos, kulkos, keramika, spalvotų metalų dirbiniai. Išvadoje teigiama, kad didžiojoje šio sklypo dalyje kultūrinis sluoksnis nukastas ir permaišytas. Atliekant žemės judinimo darbus privalomi papildomi archeologijos tyrimai.

- *Regioninės architektūros tarybai (RAT) vertinimui pateikta medžiaga.* Pateikta pakankama RAT vertinimui reikalinga medžiaga. 75 puslapių prezentacijoje sudėta pagrindinė juridinė dokumentacija, vietos analizė, projektiniai sprendiniai, koncepcijos paaiškinimai, brėžiniai ir vizualizacijos. Tūriai įkelti į virtualias miesto regyklų panoramas, pagamintas urbanistinis maketas. Atlikti vietovės istorinės raidos tyrimai.

- *Pateiktų sprendinių vertinimas.* Projektiniuose pasiūlymuose, projektuojant gyvenamosios paskirties objektą, sprendžiami itin sudėtinga ir nuolatinių diskusijų susilaukianti tema – istorinės aplinkos ir naujos kokybės santykio dilema. Nors pateikti sprendiniai traktuojami kaip formaliai atitinkantys reikalavimus, tačiau realiai vertinant rezultatą iškyla visa eilė klausimų, kurie gali būti ekspertų skirtingai interpretuojami, tai ir yra RAT uždaviniai: aukštingumas, tūriai, architektūros raiška. Papildomą įtampą suteikia buvusios gynybinės sienos, kertančios sklypą, tema. Žinoma, brutali sovietmečio infrastruktūros objekto invazija, sudarkiusi kultūrinius sluoksnius, sukūrė savotišką sceną naujosios architektūros sprendiniams, tačiau tai nėra kiek nepalengvino, o gal dar labiau apsunkino būsimos koncepcijos paieškas. Juolab, stambūs šilumos tiekimo miestui vamzdinai fiziškai privalo išlikti ir funkcionuoti pastato tūryje ir po realizacijos pabaigos. Vertėtų atkreipti dėmesį apie arti esančio ir intensyviai tekančio vandens poveikį gyventojų sveikatai, formalus atstumų klausimas. Literatūroje gausu tebesitęsiančių diskusijų šiomis temomis.

Autoriams teko labai sudėtingas, daugiaplanis uždavinys – sukurti šiuolaikinio modernaus gyvenimo poreikius, stipriai viršijančius ekonominės klasės reikalavimus, pastatą integruojant į susiklosčiusį itin trapų ir jautrų senamiesčio kontekstą bei didelį reljefo perkrytį. Dar daugiau – objektas privalo neužstoti istoriškai susiklosčiusių panoramų, sukurti viešąją erdvę – regyklą.

Sprendiniuose taikoma gretimoje aplinkoje susiklosčiusi erdvinė sprendinio logika – į Bokšto gatvę orientuojamos tvoros, už jų – kiemas ir tik tuomet esti pastatas, kurio „gerasis fasadas“ atsuktas į Vilnios krantinių bei Užupio pusę. Charakteringa panorama, atsiverianti leidžiantis žemyn Šv. Kazimiero gatve, iš esmės išsaugoma.

Pasirinktas esančio sovietinio tūrio skaidymo kelias suteikia aplinkai priimtinesnį mastelį, mažina ir artikuliuoja tūrio formas, suteikia jam daugiau permatomumo ir „kvėpavimo“, pritaikant jas naujoms funkcijoms. Įėjimai į pastatą galimi iš abiejų reljefo terasų, privažiavimas ir automobilių saugyklos – apatinės terasos lygyje.

Objektą sudaro visas kompleksas tūrių, tačiau visuminė architektūros išraiška suvaldyta, įdomi, gana vieninga ir monumentalni, netgi savotiškai artėjanti prie visuomeninio pastato įvaizdžio. Vyrauja šlaitiniai stogai, tačiau jų specifinės formos autorių pastangomis stipriai individualizuotos, atrodo labai monumentaliai, net monotoniškai. Tai dar labiau paryškina siūlymas apdailai naudoti tas pačias keramines sienų plytas, atsisakant karnizų, lietaus surinkimo sistemų ir pan., objektą savotiškai dramatinizuoja ir priartinant jį, netgi, prie pasaulyje egzistuojančių sakralinės paskirties objektų tipologijos. Tokiu būdu,

objektas pretenduoja į gana ramiame ir nuosaikiame kontekste padidintą dėmesį, galintį iššaukti visuomenės reakciją, tapti savotiška prabangaus gyvenimo būdo reklama. Žinoma, rengiant techninį projektą, matyt, ant stogo plokštumų galimai atsiras sniego gaudytuvai, eksploatacijai reikalingi tilteliai, gaisro saugos priemonės. Pastato poveikį aplinkai sustiprina labiau gamtinei aplinkai būdingas, pasikartojantis ištęstos langų proporcijos bei jų sudalinimo ritmas, suponuojantis visuomeninio objekto charakterį. Vertėtų pasvarstyti, ar tai tikrai reikalinga būsimam būtent gyvenamosios paskirties pastatui?

Suprantamas autorių siekis atitikti šiuo metu architektūroje vyraujančias minimalizmo tendencijas, tačiau tai neišvengiamai kelia ir formalų klausimą apie atitikimą galiojantiems reikalavimams - senamiesčio stogams taikyti tradicines apdailos medžiagas.

Sąmoningas objekto komponavimas šlaite tarp greta esančių pėsčiųjų srautų, suponuoja nemažai aklinių plokštumų, tačiau link Vilnios krantu atveriamos didelės įstiklintos plokštumos, pridengtos mūro vertikalėmis. Charakteringa tai, kad autoriams lengviau susitvarkyti su uždaresnių fasadų raiška, tvorų ažūru, negu su langų sprendiniais. Šie fasadai bus gana gerai matomi nuo Maironio gatvės pusės, todėl recenzento nuomone, turėtų būti dar kartą peržiūrėti, siekiant galimai labiau kontekstualizuoti objektą, suteikiant daugiau masteliškumo ir jautresnio charakterio, atitinkančio objekto paskirtį.

Egzistuoja ateityje spręstini ir formalūs klausimai, privalomi daugiabučiams gyvenamiesiems pastatams – apželdinimas sklype - 25%, vaikų žaidimo aikštelė, šiukšlių patalpa ir pan.

Vilniaus miesto savivaldybės vyriausiojo architekto Mindaugo Pakalnio pasisakymas:

- Tai vienas iš sudėtingesnių projektų mieste, šioje vietoje ir anksčiau buvo teikiami projektiniai pasiūlymai. Tiek Projekto pristatyme, tiek recenzijoje išsakyti pagrindiniai klausimai, kurie kilo diskutuojant apie šį objektą ir jo vietos svarbą.

- Miestui pagrindiniai svarbūs dalykai yra pražvelgiamumas, vertingų panoramų išsaugojimas, todėl svarbūs pastato aukščiai, galimybė matyti „virš pastato“ leidžiantis Bokšto gatve nuo kalno, taip pat svarbus ir pats pastato įvaizdis šalia gynybinės sienos, tvorų.

- Ankstesniuose siūlymuose buvo bandymai šioje vietoje statyti istoristinį pastatą, tačiau toks sprendimas būtų melagingas, nes šioje vietoje anksčiau buvo gynybinė siena ir pastato negalėjo būti, net ir nugriovus sieną, jokio pastato nebuvo. Todėl modernaus ir kartu nepretenduojančio į kažkokį išskirtinumą, žvelgiant iš artimų senamiesčio perspektyvų ir erdvių, pastato tema atrodo tvari.

- Pastato autoriai atsakė į pagrindinius iškeltus uždavinius - neklastoti istorijos, projektuoti naują pastatą, išsaugoti panoramas. Dar vienas labai svarbus sprendimas yra apžvalgos aikštelė, kuri numatyta sklype ir iš kurios atsiveria panorama į Vilnelės vingį beveik 270° kampu. Tai vertinama kaip savotiška dovana miestiečiams, nes šiuo metu ten nueiti neįmanoma, pasižvalgyti galima tik nuo gatvės.

- Buvo kilusi diskusija dėl aukštingumo, ar tai yra pastato aukštis ar aukštų skaičius. Iš teisinės pusės buvo paaiškinta, kad aukštingumas yra aukštų skaičius, todėl fizinis pastato paaukštėjimas nevertinamas kaip aukštingumo didinimas. Juo labiau, kad buvo rastas sprendimas, kuris išsaugo pagrindinius vaizdus nuo senamiesčio.

- Bendraujant su autoriais taip pat diskutuota apie gynybinės sienos parodymą pastato kompozicijoje, nes tai yra vienas iš teritorijos ženklų. Nors autorių pasirinkimas interpretuojant šį ženklą yra jautrus, švelnus, tačiau skaitomas.

- Vyr. architekto nuomone pasiūlytas architektūrinis-tūrinis sprendimas yra kokybiškas, labai tinkamas pastato įvaizdis, Projektas gali būti pristatomas tiek visuomenei, tiek profesinei diskusijai. Visumoje Projektas gali būti vystomas.

Tarybos posėdžio svečių pasisakymai, klausimai:

- Architektas Gintautas Tiškus teiravosi, kodėl tai yra trijų butų gyvenamasis namas, nes objektas yra senamiestyje ir vietoje vieno iš butų galėtų būti viešos paskirties patalpos, pvz. paveikslų galerija ar pan. Kitas sprendimas, keliantis abejonių, yra vaikų žaidimo aikštelės vieta, nes apžvalgos aikštelėje galėtų būti architektūrinių formų ekspozicija ar kažkas kito, bet vaikų žaidimo aikštei tokia vieta nėra labai tinkama. Kokie autorių pasirinkimo motyvai lėmė tokius sprendinius. Projekto vadovas paaiškino, kad trys butai yra todėl, kad vienas pagrindinis butas yra skirtas gyventi šeiminių šeimai, vienas pagalbinis butas yra skirtas gyventi aptarnaujančiam personalui, o dar vienas butas skirtas svečiams, nors vietoje pastarojo galėtų būti ir atskiras šeimos biuras, galėtų būti ir galerija, šios patalpos turi atskirą įėjimą iš gatvės, nesikertantį su šeimos srautais. Svečių buto paskirtis galėtų būti keičiama, tačiau tai nedarytų esminės įtakos visam pastatui, jo

architektūriniam sprendimui, nes didžioji dalis rekonstruojamo pastato numatyta gyvenamosios paskirties. Gal ta pastato dalis ir galėtų būti atiduota miestui, viešajai paskirčiai, tačiau reikia įvertinti ir tai, kad ir taip beveik ketvirtadalis sklypo yra „atiduotas“ miestiečių poilsio ir apžvalgos aikštei. O vaikų žaidimo aikštelės vieta galėtų būti ir keičiama arba apžvalgos aikštelėje pastatyta skulptūra-žaidimų įrenginys, tai pat galimi ir kiti variantai.

Tarybos narių pasisakymai, atvira diskusija tarp posėdžio dalyvių:

o Tarybos pirmininkas atkreipė dėmesį, kad priimant sprendimą svarstyti prašymą autorių pateikta Projekto medžiaga skiriasi nuo pristatytos medžiagos Tarybos posėdžio metu, o tai apsunkina Tarybos darbą, nes Tarybos nariai nagrinėjo bei gilinosi į anksčiau pateiktą medžiagą. Projekto vadovas pripažino, kad medžiaga šiek tiek skiriasi, tačiau nemažai klausimų kilo bendraujant su recenzentu, todėl teko peržiūrėti ir pakeisti ar papildyti kai kuriuos Projekto dokumentus, skaičiavimus, sprendinius.

o Tarybos nariai pritarė, kad nagrinėjama vieta yra labai sudėtinga ir svarbi miestui, autoriai atliko didelį darbą, sprendžiant iškeltus uždavinius ir ieškant sprendimų.

o Tarybos nariai pažymėjo, kad pristatytame Projekte labai svarbūs yra užstatymo intensyvumo ir aukštingumo parametrai. Skaičiuojant aukštingumą ir traktuojant jį kaip aukštų skaičių, o ne pastato aukštį, autoriai rėmėsi nekilnojamojo turto objektų kadastrinių matavimų metodika, kuri taikoma pastatytiems statiniams, o aukštingumo apribojimai kyla iš senamiesčio apsaugos reglamentų, kuriuose vadovaujantis logika turėtų būti svarbus fizinis pastato aukštis. Skaičiuojant pagal autorių pasirinktą metodiką, galima paaugškinti patį pastatą, pakelti esamą žemės paviršių ir laikyti, kad aukštingumas nedidėja, nors pastatas po rekonstravimo yra aukštesnis. Kyla klausimas, kaip paveldosaugininkai traktuoja aukštingumą. Juo labiau, kad žiūrint nuo apatinės sklypo dalies matomi trys aukštai ir pastatas nepanašus į vieno aukšto namą, vienaukščiu jis tampa tik dėl skaičiavimo metodikos. Tas pats ir dėl pastato tūrio, nes sąvoka „esamas tūris“ suponuoja, kad tūris neturėtų būti keičiamas, o ne iš vienos vietos atimamas, tačiau kitoje vietoje pridedamas. Brėžiniuose, schemose (pjūviuose) nėra palyginimo tarp esamo ir projektuojamo tūrio, nesimato skirtumo tarp jų.

o Pagal Vilniaus senamiesčio apsaugos zonos reglamentus nagrinėjamo kvartalo sklype galimas restauravimas-atkūrimas, pasiūlytuose sprendiniuose yra ir naujos pastato dalys. Vilniaus senamiesčio apsaugos reglamentas yra parengtas 2003 m. pagal senesnę nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos versiją, kurioje restauravimo-atkūrimo režimas apima daugiau galimų darbų nei vien tik atkūrimas (galimi įvairūs darbai, išskyrus rekonstrukciją, o už gynybinės sienos ribų galima ir nauja statyba). Nagrinėjama vieta yra sudėtinga paveldosaugos požiūriu, kadangi per sklypą eina menama gynybinės sienos vieta, o statybų reglamentavimus abipus šios sienos yra skirtingas. Vilniaus senamiesčio apsaugos zonos reglamente nurodyta, kad sklype - Maironio g. 27A, galimi remonto, rekonstravimo, nedidinant tūrio ir aukštingumo, griovimo darbai. Reglamente bendruosiuose reikalavimuose nurodyta, kad maksimalus rekonstruojamų ir naujai statomų pastatų aukštingumas yra 2 aukštai su mansarda, maksimalus galimas užstatymo tankumas 30%. Projekto vadovas paaiškino, kad reglamente bendruosiuose reikalavimuose yra nesutapimas su specialiaisiais reikalavimais, šitas reikalavimų nesutapimas išsiaiškintas dar ankstesniuose bandymuose projektuoti šiame sklype. Remiantis bendra teisine praktika, specialioji norma yra aukštesnės galios negu bendroji norma, todėl reikėtų remtis specialiaisiais reikalavimais, kurie yra taikomi būtent šiam sklypui, t. y. apribojimai pastato aukštingumui ir tūriui, o ne užstatymo tankumui. Tarybos nariai pastebėjo, kad Vilniaus senamiesčio apsaugos zonos reglamente nenurodyta, kaip turi būti skaičiuojamas aukštingumas.

o Tarybos nariai svarstė, kad galbūt chrestomatiškai buvo galima labiau respektuoti gynybinę sieną. Nors sprendiniuose yra sienos užuominų ar ženklų, bet klausimas, ar pakankamai, sprendimas nėra išgrynintas, stogų kryptių žaismas nebus aiškiai suprantamas. Iš kitos pusės, siurblinės pastato atsiradimas šioje vietoje yra kaip brutalus svetimkūnis, neigiantis aplinkinį kontekstą ir sienos buvimą, o jo rekonstravimas tarsi ir pratęsia tą neigimą. Be to, yra tikimybė, kad vykdant statybos darbus po žeme gali būti rasta daugiau sienos likučių. Projekto vadovas paaiškino, kad pradinėse idėjose buvo mintis atstatyti gynybinę sieną, pastatą priglauti iš vienos sienos pusės, o kitoje pusėje palikti parką ar skverą. Tačiau nėra žinoma tiksli gynybinės sienos vieta, ji yra spėjama. 1984 m. archeologinių tyrimų metu buvo rastas tik nedidelis sienos fragmentas, o statant siurblinę požeminiai sluoksniai sklypo ribose sunaikinti, sienos vietos atsekti nebėra galimybių. Todėl autoriai, neturėdami duomenų, nusprendė pasirinkti „švelnų“ gynybinės sienos citavimą stogų formose, dangose, interjeruose, išlikusiais tvorų griuvėsiais.

○ Tarybos nariai pastebėjo, kad objekto architektūrinė išraiška, tektonika neatspindi jo paskirties, pastato fasadai monumentalūs, maži detalų ir labiau primena visuomeninį, o ne gyvenamąjį pastatą. Iš kitos pusės, autoriams tenka spręsti, kas šioje situacijoje svarbiau – ar fasadų ir paskirties atitikimas ar siūlomas fasadų santykis su aplinkiniu kontekstu. Tarybos nariai diskutavo, ar galimybė šioje vietoje sukurti naujos, šiuolaikiškos architektūros objektą yra pilnai išnaudota, ar pasiūlytas variantas nėra konformistinis.

○ Tarybos nariai pasigedo urbanistinio integralumo įrodymo, sprendinių argumentų. Šioje situacijoje yra trys esminiai dalykai: nagrinėjamos senamiesčio dalies struktūrinė-erdvinė analizė, gynybinės sienos vaidmuo, bastėjos kaimynystė. Teikiant pasiūlymus turėtų būti nagrinėjamas platesnės teritorijos urbanistinis modelis, o ne tik pastatas. Urbanistinė analizė, paieškų argumentai padėtų įvertinti siūlomą pastato aukštį, jo integralumą visoje struktūroje. Pristatyme daugiausia dėmesio skirta objekto vertinimui iš senamiesčio pusės, bet reikia vertinti ir iš kitos – Užupio pusės, Maironio gatvės, šioje pusėje yra aktyvus urbanistinės situacijos daugiaplaniškumas. Be to, neaišku koks projektuojamo objekto santykis su šalia esančia gynybinės sienos bastėja.

○ Tarybos nariai atkreipė dėmesį, kad rytinėje pusėje esamas kaimyninis pastatas yra labai nedideliu atstumu nuo projektuojamo objekto. Projekto vadovas patikslino, kad rekonstruojant pastatas šioje pusėje bus daugiau atitrauktas negu šiuo metu stovi esamas.

○ Tarybos nariai pažymėjo, kad dabartinis siurblinės pastatas nėra tinkamas šioje vietoje, todėl jo rekonstravimas turėtų pagerinti esamą situaciją. Tarybos nariai pritarė siūlomam pastato skaidymui į mažesnius tūrus, pasirinktai architektūrinei išraiškai bei estetikai, nors kyla klausimas, ar pavyktų išlaikyti tokį „švarų“ stogų sprendimą be inžinerinių elementų. Autoriai pasirinko ne tiesioginį, o labiau asociatyvų santykį su aplinkiniu istoriniu kontekstu. Nors kai kurie formalūs dalykai gali prieštarauti pasiūlytam sprendiniui, bet pats sprendinys, autorių paieškų kelias, siūlymai yra įdomūs ir sveikintini. Autoriai nesiekia įprastos senamiesčio architektūros, bet ieško santykio su istoriniu kontekstu – pagrindė nagrinėjamas gynybinės sienos motyvas ir iš to sekantys kiti aspektai.

III. TARYBOS ARGUMENTAI

Vertinant projektinius pasiūlymus pareiškėjas prašė Projektą nagrinėti visais architektūros kokybės kriterijais.

Dauguma Tarybos argumentų bei pastebėjimų buvo išsakyti viešojo posėdžio dalyje, uždaroje dalyje jie patikslinti.

Tarybos nariai diskutavo dėl miesto gynybinės sienos įtakos rekonstruojamam pastatui. Esama siurblinė pastatyta toje vietoje, kur spėjama galėjo būti istorinė gynybinė siena, nors atliktais tyrimais jos vieta nėra tiksliai nustatyta. Taip pat galėjo būti, kad siena turėjo labiau šlaito atraminę funkciją. Sieną ėjo per nagrinėjamą sklypą, šalia sklypo yra išlikę gynybinės sienos fragmentai, todėl istorinės sienos įtaka šiam objektui yra labai svarbi. Projektiniuose pasiūlymuose autoriai siūlo subtiliai ir švelniai užsiminti apie sienos vietą, perteikiant istorinius ženklus stogų formomis ir kryptimis, medžiagomis, kitais pastato ir aplinkos elementais. Tarybos nariai pastebėjo, kad sienos interpretacija daugiausia stogų sprendimais bus aiškiau suprantama tik žiūrint iš viršaus, o žvelgiant žmogaus akių lygyje bus sunkiau suvokiama, todėl kyla klausimas ar tokia užuomina arba ženklas apie istorinę sieną šioje vietoje yra pakankami. Tuo pačiu pripažįstama, kad sprendimas neatstatinėti to, kas nėra tiksliai žinoma, yra teisingas ir neklaidinantis. Autorių pasirinktas sienos interpretacijos kelias lėmė ir kitus Projekto sprendinius – pastato architektūrinė išraiška (monumentalus, minimalistinis, vietomis aklinas mūras, gyvenamajam pastatui nebūdingas langų išdėstymas) neatspindi jo tipologijos, netradicinės, bet tuo pačiu ir ne svetimos senamiesčiui, stogų formos bei medžiagos. Tarybos narių nuomone visa tai galėtų būti šioje vietoje.

Nemažai diskusijų tarp Tarybos narių sukėlė statybų, nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos reglamentavimas, teisės aktų neapibrėžtumai bei nesuderinamumas tarpusavyje. Istorinės sienos menama vieta perskiria sklypą bei rekonstruojamą objektą į dvi skirtingas istorines zonas – senamiestį ir priemiestį, jose taikomi skirtingi užstatymo reglamentai ar kiti apribojimai, kuriose vartojamos sąvokos nėra aiškiai apibrėžtos. Taryba neturi pagrindo pateikti teisės aktų, reglamentų taikymo ar sąvokų išaiškinimo, tą turėtų atlikti kompetentingos institucijos. Todėl Taryba vertino Projektą remdamasi architektūros kokybės samprata bei kriterijais. Tuo pačiu Tarybos nariai atkreipė dėmesį, kad kai kurie pateikti reglamentuojami Projekto rodikliai (tokie kaip užstatymo ploto, pastato tūrio, aukštingumo nedidindamas) kelia abejonių, bet Taryba

neturi pareigos perskaičiuoti ar patikrinti skaičiavimo rezultatų, už pateiktų duomenų teisingumą yra atsakingi Projekto autoriai.

Tarybos nariai sutarė, kad autorių pasirinktas sprendinių paieškos kelias tokioje sudėtingoje situacijoje yra įdomus ir perspektyvus. Teigiamai vertinamas esamų panoramų iš senamiesčio gatvių išsaugojimas, tūrių skaidymas mažesniais, tūrinė-erdvinė kompozicija, masteliškumas, siūloma pastato stilistika bei estetika, apdailos medžiagos, labai sveikintina yra viešos apžvalgos aikštelės vieta, paaukojant dalį privataus sklypo. Tačiau vertinant urbanistinį integralumą, nagrinėjamas objektas bus matomas ne tik nuo senamiesčio pusės, bet ir iš kitų pusių. Projekto pristatyme daug dėmesio buvo skirta saugomiems vaizdams iš Bokšto, Šv. Kazimiero gatvių perspektyvų, bet nepakankamai pristatyta rekonstruoto objekto įtaka iš kitų netoliese esančių viešų apžvalgos vietų, (tokių kaip „Barbakano“, Misionierių vienuolyno, Maironio gatvės įvairių taškų, Užupio, Paupio), todėl negalima įvertinti galimo poveikio vyraujančiam daugiaplaniškumui, o jis yra svarbus. Taip pat neaiškus santykis tarp rekonstruojamo objekto ir kaimynystėje esančio „Barbakano“, kuris yra gynybinės sienos elementas.

Tarybos nariai pasigedo platesnės esamos situacijos urbanistinės-erdvinės, struktūrinės analizės, abejonių nekeliančių objekto integralumo įrodymų bei argumentų.

IV. TARYBOS IŠVADOS

Vilniaus regioninė architektūros taryba, išnagrinėjusi pateiktus Siurblynės pastato pritaikymo gyvenamajai paskirčiai Maironio g. 27A, Vilniuje, rekonstravimo projektinius pasiūlymus, teikia išvadas:

1. Nagrinėjamoje vietoje autorių pasirinktas ieškojimų kelias ir siūlomų sprendinių esminiai principai yra priimtini bei tinkami, tačiau visapusiškam Projekto architektūros kokybės vertinimui neužtenka pateiktų argumentų, motyvų ar įrodymų, reikėtų platesnio urbanistinio konteksto analizės, kadangi pati objekto vieta yra labai svarbi ir sudėtinga. Pagal pateiktą Projekto medžiagą Taryba negali įvertinti pristatyto objekto urbanistinio integralumo, būsimo vizualinio poveikio iš Maironio gatvės, Užupio, Misionierių vienuolyno pusių.

2. Atsižvelgus į Tarybos rekomendacijas, pateikti Projektą pakartotiniam RAT vertinimui.

V. TARYBOS REKOMENDACIJOS

Tolimesniam Projekto vystymui Taryba teikia tokias rekomendacijas:

1. Atlikti platesnio konteksto analizę, nagrinėjant įvairiais urbanistiniais aspektais.
2. Įvertinti rekonstruojamo objekto galimą vizualinį poveikį daugiaplaniškumui iš įvairių apžvalgos vietų ar taškų, ne tik nuo senamiesčio pusės.
3. Labiau „išgryninti“ rekonstruojamo objekto santykį su miesto gynybine siena ir bastėja.
4. Išlaikyti siūlomą „švarią“ stilistiką, nesudarkant jos inžineriniais elementais.
5. Įvertinti projektuojamų statinių atstumų iki sklypo ribų, higienos ir kitus reikalavimus.

Tarybos nariai Robertas Žilinskas ir Juozas Vaškevičius pateikė savo atskirąją nuomonę:

Objektas projektuojamas labai svarbioje Vilniaus senamiesčio teritorijoje. Tokiuose vietose projekto sprendiniai turi būti vertinami ne vien estetiniais meniniais aspektais, bet ir pilnai atitikti galiojančius teisinius reglamentus. Šiam objektui taikomi įvairūs apsaugos reglamentai yra painūs ir netikslūs. Dėl šios priežasties yra galimybė skirtingai traktuoti objekto atitikimą teisės aktams. Būtu tikslinga gauti valstybinės institucijos išaiškinimą apie reglamentų tikslų traktavimą šiam objektui ir užtikrinti, kad projektas pilnai atitiktų teisės aktams keliamus reikalavimus.

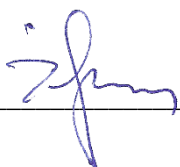
Posėdžio pirmininkas

Juozas Vaškevičius

Posėdžio sekretorius

Žilvinas Sparauskas